

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Folketingets Udvalg for Fødevarer,
Landbrug og Fiskeri

København, den 31. marts 2009
Sagsnr.: 15264

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har i brev af 2. marts 2009 stillet følgende spørgsmål nr. 4 (L 130), som hermed besvares. Spørgsmålene er stillet efter ønske fra udvalget.

Spørgsmål 4:

”Ministeren bedes belyse fordele og ulemper ved, at det er ministeren, der bemyndiges til administrativt at fastsætte regler om dyrlægers forpligtelser i forbindelse med egenkontrol med dyrevelfærd i landbrugsbesætninger.”

Svar:

Justitsministeriet har i vejledningen om lov kvalitet bl.a. anført, at det på den ene side kan fremhæves, at overordnede og principielle retningslinjer inden for et givet retsområde bør fastlægges af lovgivningsmagten og ikke af forvaltningen, og at der derfor er grænser for, hvor vidtgående en bemyndigelse til administrationen kan være.

På den anden side er der ofte væsentlige behov for at overlade dele af regelfastsættelsen til administrationen. Herved sikres det bl.a., at der hurtigt og smidigt kan foretages nødvendige løbende justeringer i regelgrundlaget.

Fordelen ved at indføre en bemyndigelsesbestemmelse i den pågældende situation, skyldes behovet for administrativt, løbende at kunne justere reglerne. Dette kunne fx være ændringer i de krav, der skal indgå i egenkontrolprogrammet. Desuden giver bemyndigelsen mulighed for at sikre en hurtig og effektiv implementering af de forslag og initiativer, som vedtages politisk på baggrund af indstillinger fra arbejdsgrupperne under veterinærforliget.

Såfremt det vurderes, at der bliver behov for at ændre i de regler, der opnås enighed om i forligskredsen, vil forligskredsen naturligvis blive inddraget i disse administrative

ændringer. Jeg ser således ikke nogen ulemper forbundet med den administrative bemyndigelse.

Eva Kjer Hansen

/Heidi Søtoft